

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VII kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-10-123-13

Druk nr 2091

Warszawa, 22 stycznia 2014 r.

Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o ratyfikacji Protokołu między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Korei o zmianie Konwencji między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Korei w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, podpisanej w Seulu dnia 21 czerwca 1991 roku, podpisanego w Seulu dnia 22 października 2013 r.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych zostali upoważnieni Minister Finansów i Minister Spraw Zagranicznych.

Z poważaniem

(-) Donald Tusk

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej
PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 22 października 2013 r. został podpisany w Seulu Protokół między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Korei o zmianie Konwencji między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Korei w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, podpisanej w Seulu dnia 21 czerwca 1991 roku, w następującym brzmieniu:

Po zaznajomieniu się z powyższym Protokołem, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- został on uznany za słuszny, zarówno w całości, jak i każde z postanowień w nim zawartych,
- jest przyjęty, ratyfikowany i potwierdzony,
- będzie niezmiennie zachowywany.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia

PREZYDENT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

PREZES RADY MINISTRÓW

U S T A W A

z dnia

o ratyfikacji Protokołu między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Korei o zmianie Konwencji między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Korei w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, podpisanej w Seulu dnia 21 czerwca 1991 roku, podpisanego w Seulu dnia 22 października 2013 r.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikacji Protokołu między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Korei o zmianie Konwencji między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Korei w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, podpisanej w Seulu dnia 21 czerwca 1991 roku, podpisanego w Seulu dnia 22 października 2013 r.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

I. POTRZEBA I CEL ZAWARCIA PROTOKOŁU

Obowiązująca obecnie Konwencja między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Korei w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, zawarta została w dniu 21 czerwca 1991 r. (Dz. U. z 1992 r. Nr 28, poz. 126).

Przedmiotowa Konwencja nie odpowiada w pełni współczesnym standardom w związku ze zmianą sytuacji gospodarczej oraz polityki podatkowej stron Konwencji. Protokół ma na celu aktualizację Konwencji, przede wszystkim w zakresie postanowień dotyczących wymiany informacji podatkowych. Ponadto przewidziano szereg technicznych zmian dostosowujących Konwencję do aktualnej wersji Modelowej Konwencji OECD.

II. CHARAKTERYSTYKA GOSPODARKI REPUBLIKI KOREI

GOSPODARKA REPUBLIKI KOREI

Podstawowe informacje

Korea Południowa należy do krajów, które w ostatnim półwieczu osiągnęły najbardziej spektakularny sukces gospodarczy. W ciągu zaledwie jednego pokolenia jeden z najbiedniejszych krajów awansował do grona najbardziej rozwiniętych i najbardziej zaawansowanych technologicznie gospodarek świata. Jeszcze na początku lat 60. Dochód Narodowy Brutto (DNB) na osobę w Korei Południowej osiągał niewiele ponad 100 USD, czyli poziom porównywalny z najsłabiej rozwiniętymi krajami Afryki. Wówczas DNB per capita w Republice Korei stanowił zaledwie ok. 3,5% produktu wypracowywanego przez przeciętnego obywatela Stanów Zjednoczonych, 18,0% DNB per capita Japonii oraz niecałe 25% średniego poziomu DNB per capita na świecie. Obecnie stanowi ok. 40% dochodu per capita w Stanach Zjednoczonych, ok. 46% w Japonii i aż 237% średniej światowej. DNB per capita w Korei Południowej jest prawie dwukrotnie wyższy niż w Polsce.

Długofalowa polityka wspierania wybranych dziedzin produkcji nie tylko przyczyniła się do dynamicznego rozwoju Korei Południowej, ale także do silnej modyfikacji struktury gospodarki tego kraju. W 1960 r. sektorami o największym udziale w wytwarzaniu PKB Korei Południowej były usługi (47,7%) oraz rolnictwo (35,8%).

Sektor przemysłowy wytwarzał zaledwie 16,5% produktu krajowego. Obecnie gospodarkę koreańską cechuje silnie rozwinięty sektor przemysłowy (38,2% udziału w tworzeniu PKB) przy relatywnie niewielkim udziale rolnictwa (3,3%). Do wiodących gałęzi przemysłu należą: przemysł elektroniczny, petrochemiczny, motoryzacyjny, hutniczy, stoczniowy, maszynowy i budownictwo. Korea jest światowym liderem w produkcji półprzewodników, ekranów LCD i plazmowych, elektroniki użytkowej, takiej jak telewizory oraz telefony komórkowe. Sektor usług wytwarza 58,5% PKB Republiki Korei i szacuje się, że ze względu na silną konkurencję kosztową ze strony wytwórców z innych krajów Azji, sektor ten będzie odgrywał jeszcze większą rolę w gospodarce koreańskiej.

Ze względu na pewne cechy struktury gospodarczej Korei Południowej, a mianowicie relatywnie wysoką relację eksportu do PKB (ponad 45%, przy czym w krajach OECD współczynnik ten wynosi średnio poniżej 30%) oraz zależność gospodarki koreańskiej od importu surowców (ponad 60% importu stanowią surowce naturalne, z czego 1/3 to ropa naftowa), kraj ten jest szczególnie podatny na negatywne szoki zewnętrzne. Wszystko to sprawia, że mimo mocnych podstaw gospodarczych, Korea Południowa w ostatnim czasie znalazła się wśród państw, które dotknięte zostały skutkami światowego kryzysu finansowego. Jednak spowolnienie gospodarcze w Korei Południowej miało o wiele łagodniejszy przebieg niż podczas kryzysu azjatyckiego z drugiej połowy lat 90.

Główne wskaźniki makroekonomiczne Republiki Korei

	2010 (IV kwartał)	2011 (IV kwartał)	2012 (IV kwartał)
PKB (w %)	4,9	3,3	2,5
Eksport towarów (w mld USD)	16,3	6,0	5,2
Import towarów (w mld USD)	20,5	5,5	5,2
Bilans obrotów bieżących (w mld USD)	8,3	6,0	8,5
Saldo inwestycji bezpośrednich (w mld USD)	10,3	6,4	bd.
Eksport towarów (w mld USD)	134,2	143,6	139,7
Import towarów (w mld USD)	120,7	135,4	130,8
Stopa bezrobocia (w %)	3,4	3,1	3,1
Inflacja bazowa (w %)	1,9	3,8	1,4
Dług publiczny (w % PKB)	35	36	bd.

Źródło: opracowała Ambasada RP w Seulu na podstawie Major Indicators of the Korean Economy, Korean Development Institute

Dwustronna współpraca gospodarcza

Stan prawno-traktatowy w dwustronnych stosunkach gospodarczych

- Umowa o popieraniu i wzajemnej ochronie inwestycji z listopada 1989 r.
- Konwencja w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu z czerwca 1991 r.
- Umowa o komunikacji lotniczej z października 1991 r.
- Umowa o wzajemnym uznawaniu praw jazdy z listopada 1998 r.
- Umowa o wzajemnej współpracy i pomocy celnej z czerwca 1999 r.
- Memorandum of Understanding w sprawie współpracy pomiędzy KIG a Stowarzyszeniem Importerów i Agentów Firm Zagranicznych w Korei AFTAK (obecna nazwa KOIMA) z września 1999 r.
- Ramowa Umowa o Handlu i Współpracy między UE i Republiką Korei z marca 2001 r.
- Umowa o współpracy gospodarczej z grudnia 2004 r.
- Umowa o współpracy w dziedzinie turystyki z grudnia 2004 r.
- Umowa o współpracy naukowo-technicznej z czerwca 1993 r.
- Memorandum of Understanding o współpracy między Polską Organizacją Turystyczną a Narodową Organizacją Turystyki Korei KNTTO z października 2003 r.
- Memorandum of Understanding pomiędzy KIG a Koreańską Izbą Handlu i Przemysłu z września 2004 r.
- Memorandum of Understanding pomiędzy PKPP Lewiatan a Federacją Koreańskiego Przemysłu z grudnia 2004 r.
- Umowa KUKE S.A. z Korea Export Insurance Corporation (KEIC) o współpracy w zakresie wspierania i rozwoju handlu pomiędzy Rzeczpospolitą Polską a Republiką Korei z grudnia 2004 r.
- Memorandum of Understanding pomiędzy GIW RP a National Veterinary Research and Quarantine Service (Koreański nadzór weterynaryjny) z marca 2007 r.
- Memorandum of Cooperation w dziedzinie pokojowego wykorzystania energii jądrowej z sierpnia 2010 r.

Obroty handlowe

Republika Korei od lat należy do krajów, z którymi Polska odnotowuje wysoki deficyt w wymianie handlowej. Korea jest dla Polski trzecim po Chinach i Rosji rynkiem pod względem wysokości ujemnego salda obrotów handlowych. Główną przyczyną tej sytuacji jest znaczący import generowany przez inwestorów koreańskich, którzy prowadzą działalność produkcyjną na terenie naszego kraju, a następnie eksportują na rynki europejskie. Szczególnie dotyczy to sektorów zaawansowanych technologii oraz maszyn i urządzeń. Republika Korei pozostaje rynkiem w niewielkim stopniu odkrytym przez polskich przedsiębiorców, którzy możliwości sprzedaży w pierwszej kolejności poszukują na pobliskich rynkach Europy.

W 2012 r. obroty handlowe Polski i Korei Południowej kształtowały się na poziomie 3,9 mld euro i były nieco wyższe niż w 2011 r. Eksport polskich produktów do Korei w tym czasie zwiększył się o 112 mln euro, tj. o 37%, osiągając poziom 412 mln euro. Z kolei import wzrósł o 120 mln euro, tj. o 4%. W rezultacie w wymianie handlowej Polski z Koreą nastąpił niewielki wzrost deficytu.

Obroty handlowe (wartości w mln euro)

	2010	2011	2012	Dynamika 2012/2011
eksport	209,5	300,7	412,4	137%
import	3 686,7	3 355,8	3 475,7	104%
obroty	3 896,3	3 656,6	3 888,1	106%
saldo	- 3 477,2	- 3 055,1	- 3 063,3	

Źródło: GUS

Najważniejsze sekcje towarowe w 2012 r.

W eksporcie:

- urządzenia mechaniczne i elektryczne; do rejestracji i odbioru dźwięku – (58,51%),
- wyroby nieszlachetne i wyroby z metali nieszlachetnych – (11,29%),
- zwierzęta żywe, produkty pochodzenia zwierzęcego – (9,45%),
- pojazdy, statki powietrzne,
jednostki pływające i współdziałające urządzenia – (4,66%).

W imporcie:

- urządzenia mechaniczne i elektryczne; do rejestracji i odbioru dźwięku – (55,88%),
- przyrządy, aparaty optyczne, kinematograf., pomiarowe, medyczne – (17,29%),
- wyroby nieszlachetne i wyroby z metali nieszlachetnych – (6,80%),
- tworzywa sztuczne i wyroby z nich; kauczuk i wyroby z kauczuku – (6,79%).

Możliwości i bariery rozwoju współpracy handlowej

Biorąc pod uwagę specyfikę koreańskiego rynku, do obszarów o największych szansach na aktywizację polskiego eksportu należą:

Przemysł chemiczny (w tym kosmetyczny i farmaceutyczny)

Wartość rynku chemicznego Republiki Korei szacowana jest na ok. 40 mld USD (import w wysokości ok. 15 mld USD). Z kolei wartość rynku kosmetycznego szacowana jest na ok. 4 mld USD (import w wysokości ok. 1 mld USD), a farmaceutycznego na ponad 11 mld USD (z importem rzędu 3 mld USD). Uwzględniając możliwości produkcyjne polskiego przemysłu chemicznego (surowce i komponenty, farmaceutyki, nawozy i pestycydy, farby, kazeina, kleje itd.), w tym kosmetycznego (Polska jest czołowym producentem i eksporterem kosmetyków w Europie Środkowej), istnieje duży potencjał współpracy w tym sektorze.

Przemysł spożywczy

Czynniki naturalne oraz demograficzne sprawiają, że Republika Korei nie jest samowystarczalna w produkcji żywności. Od 2004 r. Polska odgrywa istotną rolę jako dostawca mięsa wieprzowego na rynek Korei Południowej. Od końca 2009 r. lokalny rynek otwarty jest również na mięso drobiowe. Wśród innych polskich produktów mających znaczące szanse na wzrost sprzedaży na rynku koreańskim są m.in. produkty przemysłu młynarskiego, tj. mąka pszenna i skrobia ziemniaczana, przetwory mleczne do wykorzystania przemysłowego (kazeina i kazeiniany, proszki serwatkowe, laktoza), a także koncentrat z aronii.

Ze względu na szczególną specyfikę rynku produktów żywnościowych Korei Południowej, związaną z innym niż w Polsce modelem preferencji konsumentów i nawyków żywieniowych, większe szanse na eksport z Polski mają surowce i półprodukty niż wyroby gotowe, jednakże w przypadku wybranych grup wyrobów gotowych polscy eksporterzy mogą mieć szansę na zwiększenie sprzedaży do Korei.

Wśród takich wyrobów znajdują się: sery, słodczyce i wyroby cukiernicze oraz przetwory owocowe i warzywne.

Przemysł stoczniowy (w tym produkcja jachtów turystycznych)

Republika Korei należy do światowych potentatów przemysłu stoczniowego. Aż 7 z 10 największych na świecie producentów statków to firmy koreańskie.

Przemysł maszynowy

Pomimo bardzo silnej pozycji koreańskich przedsiębiorstw na rynku wewnętrznym i za granicą, Republika Korei pozostaje bez wątpienia interesującym i perspektywicznym rynkiem dla polskich producentów maszyn i urządzeń mechanicznych.

Branża technologii przyjaznych środowisku (tzw. zielonych technologii)

W 2008 r. przedstawiono nową wizję rozwoju Republiki Korei na kolejne 60 lat, opartego na trosce o środowisko naturalne (*Low Carbon, Green Growth*). Koreańskie firmy są bardzo aktywne w dziedzinie badań nad odnawialnymi źródłami energii, a także nad innymi rozwiązaniami w zakresie zielonych technologii, takimi jak neutralne dla środowiska metody utylizacji odpadów.

Do głównych czynników ograniczających wzajemny rozwój współpracy należy zaliczyć:

Instrumenty ochrony rynku stosowane przez stronę koreańską

Republika Korei należy obecnie do jednego z najbardziej chronionych rynków wśród wszystkich krajów OECD. Jako instrumenty ochronne stosowane są wysokie stawki celne oraz uciążliwe bariery administracyjne (środki pozataryfowe).

Dystans geograficzny i bariery infrastrukturalne

Pomimo rozwijającej się współpracy gospodarczej, brak bezpośredniego połączenia lotniczego między Polską a Republiką Korei. Fakt ten ma istotny wpływ nie tylko na rozwój współpracy handlowej i inwestycyjnej, ale również turystyki przyjazdowej do Polski, co również nie pozostaje bez wpływu na rozpoznawalność polskich marek wśród koreańskich konsumentów. Otwarcie bezpośredniego połączenia między Seulem a Pragą w 2005 r. spowodowało wzrost napływu turystów koreańskich do Republiki Czeskiej o 40% w ciągu pierwszych 6 miesięcy funkcjonowania połączenia.

Bariery kulturowe

Polska i Korea należą do różnych grup kulturowych, co ma znaczące konsekwencje w relacjach biznesowych, np. w negocjacjach czy kulturze pracy.

Współpraca inwestycyjna

W odpowiedzi na pojawiające się oznaki ożywienia gospodarczego w gospodarce światowej, wśród koreańskich przedsiębiorstw odczuwalny jest wzrost zainteresowania Polską jako odpowiednim miejscem lokowania inwestycji. O ile w 2009 r. globalny kryzys gospodarczy wpłynął negatywnie na zainteresowanie koreańskich firm możliwościami inwestycyjnymi w Polsce, to w 2010 r. Polska Agencja Informacji i Inwestycji Zagranicznych (PAIiIZ) prowadziła 7, a w latach 2011 i 2012 ponad 10 projektów koreańskich. W 2011 r. ukończono w Polsce 4, a w 2012 r. kolejne 3 projekty inwestycyjne przedsiębiorstw z Korei Południowej.

Z kolei m.in. ze względu na odległość geograficzną, wysokie koszty pracy w Korei i stosunkowo niski stopień penetracji rynku koreańskiego przez eksporterów z Polski, kraj ten nie był celem inwestycyjnym dla polskich przedsiębiorców.

III. KRÓTKA CHARAKTERYSTYKA PROJEKTU PROTOKOŁU

Protokół polsko-koreański został przygotowany w oparciu o aktualną wersję Modelowej Konwencji OECD w sprawie podatku od dochodu i majątku.

Protokół zmienia w art. 2 w ust. 1 w lit. a) podatki, których dotyczy obecnie obowiązująca Konwencja. Przepis ten zawiera podatki, które już nie funkcjonują w polskim systemie podatkowym. W aktualnie zawieranych umowach o unikaniu podwójnego opodatkowania zamieszcza się podatek dochodowy od osób fizycznych i podatek dochodowy od osób prawnych.

W przypadku Korei Protokół obejmuje podatek dochodowy, podatek dochodowy od osób prawnych, podatek specjalny na rzecz rozwoju obszarów wiejskich oraz lokalny podatek dochodowy.

Art. 2 Protokołu zmienia określenie „właściwa władza” w przypadku Korei. Zgodnie z Protokołem termin ten będzie oznaczał Ministra do Spraw Planowania i Finansowania lub jego upoważnionego przedstawiciela.

Zgodnie z art. 3 Protokołu, uchyla się art. 8 ust. 3 Konwencji regulujący zwolnienie przedsiębiorstw od podatku od wartości dodanej w zakresie eksploatacji statków lub

samolotów w komunikacji międzynarodowej. Ze względu na fakt, że zgodnie z art. 2 Konwencja dotyczy wyłącznie podatków dochodowych, utrzymanie w jej treści przepisu dotyczącego zwolnienia z podatku od towarów i usług nie znajduje uzasadnienia.

Art. 4 przewiduje dodanie w art. 9 ust. 2 dotyczącego dokonania tzw. korekty wtórnej, w przypadku zakwestionowania przez jedno z Umawiających się Państw stosowanych cen transakcyjnych między przedsiębiorstwami powiązаныmi. Przepis ten umożliwia usunięcie tzw. ekonomicznego podwójnego opodatkowania. Dodanie przedmiotowego ustępu ma na celu dostosowanie przepisów Konwencji do wersji modelowej.

Na prośbę strony koreańskiej, w art. 5 Protokołu rozszerzono katalog instytucji prowadzących działalność w zakresie udzielania lub gwarantowania pożyczek i kredytów wspierających finansowanie eksportu. Do obecnie istniejących instytucji finansowych wymienionych w art. 11 w ust. 3 w lit. b) dodano – Export_Import Bank of Korea, Korea Development Bank, Korean Finance Corporation, Korea Trade Insurance Corporation (“K-sure”), Korea Investment Corporation oraz przewidziano możliwość stosowania analogicznych rozwiązań dla każdej innej instytucji pełniącej podobne funkcje o charakterze rządowym, utworzonej i będącej własnością Rządu Korei. Wymienione instytucje zarządzające funduszami publicznymi prowadzą politykę rządową w zakresie finansowania głównych projektów przemysłowych w odniesieniu do rozwoju przemysłowego i wzrostu gospodarki narodowej. Są one całkowicie zależne od rządu koreańskiego i działają pod jego kontrolą i nadzorem.

Ze względu na zachowanie wzajemności w stosowaniu korzyści wynikających z Konwencji, strona polska zaproponowała objęcie regulacją art. 11 w ust. 3 w lit. b) – Korporacji Ubezpieczeń Kredytów Eksportowych S.A. (KUKE S.A.) oraz Banku Gospodarstwa Krajowego (BGK). Instytucje te w przypadku Polski pełnią funkcje związane z finansowaniem i wspieraniem eksportu, realizując politykę rządową w tym zakresie. Ze względu na przekształcenia własnościowe, Bank Handlowy, wskazany obecnie w przepisie Konwencji, nie spełnia powyższych kryteriów, a zatem zaproponowano wykreślenie go z zakresu przedmiotowego przepisu.

KUKE S.A. jest instytucją prowadzącą ubezpieczenia kredytów eksportowych. Jako jedyna w Polsce prowadzi ubezpieczenia eksportowe gwarantowane przez Skarb Państwa, w sposób zapewniający bezpieczeństwo w handlu na rynkach podwyższonego ryzyka. Jest instytucją ubezpieczającą, która udziela ochrony ubezpieczeniowej

zarówno w zakresie działalności gwarantowanej przez Skarb Państwa, jak i prowadzonej na rachunek własny (działalność komercyjna). Akcjonariuszami KUKE S.A. są: Skarb Państwa reprezentowany przez Ministra Finansów (87,85%) i BGK (12,15%).

Do podstawowych celów BGK należy natomiast wspieranie rządowych programów społeczno-gospodarczych oraz programów samorządności lokalnej i rozwoju regionalnego, realizowanych z wykorzystaniem środków publicznych.

Art. 6 Protokołu modyfikuje brzmienie art. 12 ust. 2 Konwencji dotyczącego opodatkowania należności licencyjnych. Wprowadza stawkę 5% podatku pobieranego u źródła, dotychczas Konwencja przewidywała stawkę 10%. Zmiana zgodna jest z aktualną polską polityką w zakresie podatków pobieranych u źródła, analogiczne stawki zamieszczono również w szeregu innych umów podatkowych renegotjowanych w okresie ostatnich kilku lat. Ponadto art. 6 Protokołu wprowadza zmianę przepisów Konwencji w stosunku do modelowej – definicję należności licencyjnych, mającą na celu jednoznaczne objęcie nią licencji do programów komputerowych.

Zmiany w art. 13 Konwencji, dotyczące wprowadzenia m.in. tzw. „klauzuli nieruchomościowej” zawartej w art. 7 Protokołu, mają na celu dostosowanie jego brzmienia do wersji modelowej oraz aktualnej polityki Umawiających się Państw w tym zakresie.

W obecnie obowiązującej Konwencji, zgodnie z art. 15, dochód z pracy najemnej podlega opodatkowaniu w państwie, w którym praca jest wykonywana. Ust. 2 tego artykułu przewiduje wyjątek od tej reguły. Aby wynagrodzenie zostało zwolnione z opodatkowania, muszą być spełnione trzy warunki. Pierwszy warunek polega na tym, że odbiorca wynagrodzenia zobowiązany jest przebywać w drugim państwie łącznie nie dłużej niż 183 dni podczas danego roku podatkowego. Taki przepis obecnie umożliwia nadużycia oraz organizowanie stosunku pracy w taki sposób, aby unikać opodatkowania w państwie goszczącym.

W art. 8 Protokołu przewiduje się dokonanie zmiany w tym zakresie i postanawia się następnie, że okres 183 dni nie może być przekroczony w każdym dwunastomiesięcznym okresie rozpoczynającym się lub kończącym w danym roku podatkowym.

Zgodnie z art. 19 ust. 4 (Pracownicy państwowi) obecnie obowiązującej Konwencji, pracownicy Narodowego Banku Polskiego, Banku Handlowego S.A. w Warszawie

i Polskiej Izby Handlu Zagranicznego korzystają z zasad opodatkowania wynagrodzeń oraz emerytur i rent na podstawie zasad określonych w art. 19.

Z uwagi na zmiany w statusie Banku Handlowego oraz Polskiej Izby Handlu Zagranicznego, stosowanie w odniesieniu do tych podmiotów reguł odmiennych od zasad ogólnych nie znajduje już uzasadnienia. Natomiast świadczenia otrzymywane przez pracowników NBP pozostaną regulowane w ust. 1–3 art. 19. Ponadto Protokół rozszerza listę podmiotów, do których zastosowanie znajdzie art. 19, o wszystkich pracowników instytucji finansowych wymienionych w zmienionym art. 11 ust. 3 (Odsetki) Konwencji.

Art. 10 Protokołu dodaje przepisy dotyczące klauzuli „ograniczenia korzyści umownych”. Postanowienia dotyczące wprowadzanej do Konwencji klauzuli mają na celu wyłączenie przywilejów wynikających z Konwencji. Zgodnie z Protokołem, osoba nie będzie do nich uprawniona, w odniesieniu do opodatkowania na podstawie art. 10, 11, 12, 13 oraz 22, jeżeli głównym celem tej osoby było wyłącznie uzyskanie korzyści wynikających z niniejszych artykułów w wyniku nabycia lub powstania praw do nich.

Z uwagi na fakt, że w obecnie obowiązującej Konwencji brak w art. 26, dotyczącym wymiany informacji, pełnej klauzuli wymiany informacji, Protokół rozszerza postanowienia umowne w tym zakresie. Przepisy umowne dotyczące wymiany informacji podatkowych są efektywnym narzędziem dla organów podatkowych służącym weryfikacji prawidłowości deklarowanej podstawy opodatkowania.

IV. SKUTKI WEJŚCIA W ŻYCIE PROTOKOŁU

Szacuje się, że wejście w życie Protokołu nie pociągnie za sobą skutków budżetowych w odniesieniu do dochodów z pracy najemnej.

Rozszerzenie klauzuli wymiany informacji podatkowej w Protokole stanowi ważne narzędzie dla organów podatkowych w zakresie uzyskiwania informacji niezbędnych do prawidłowego określania podstawy opodatkowania, co będzie miało pozytywny wpływ na skuteczność weryfikacji deklarowanych podatków.

W celu realizacji Protokołu nie jest wymagane przyjęcie żadnych środków prawnych.

Podmioty prawa krajowego, których dotyczy Protokół

Minister Finansów będzie sprawował nadzór nad realizacją Protokołu.

Przepisy Protokołu będą miały zastosowanie do wszystkich przedsiębiorstw i osób fizycznych uczestniczących w dwustronnych stosunkach między Rzeczpospolitą

Polską a Republiką Korei oraz do organów polskiej administracji podatkowej stosujących postanowienia Protokołu w polsko-koreańskich stosunkach gospodarczych.

V. TRYB ZWIĄZANIA RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ PROTOKOŁEM

Zgodnie z art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 14 kwietnia 2000 r. o umowach międzynarodowych (Dz. U. Nr 39, poz. 443, z 2002 r. Nr 216, poz. 1824, z 2010 r. Nr 213, poz. 1395 oraz z 2011 r. Nr 117, poz. 676) związanie Rzeczypospolitej Polskiej przedmiotowym Protokołem nastąpi w drodze ratyfikacji za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie, jako że Protokół ten spełnia przesłanki określone w art. 89 ust. 1 pkt 5 oraz art. 217 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483, z 2001 r. Nr 28, poz. 319, z 2006 r. Nr 200, poz. 1471 oraz z 2009 r. Nr 114, poz. 946).

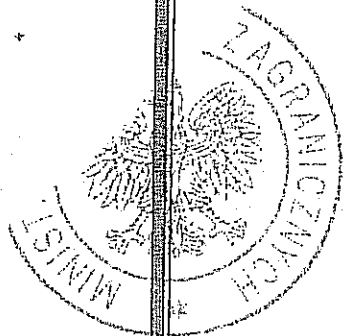
Sposób, w jaki projekt Protokołu dotyczy spraw uregulowanych w prawie wewnętrznym

Następujące akty prawne są związane z przedmiotowym projektem:

- ustawa z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych,
- ustawa z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych,
- ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa,
- ustawa z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Środki prawne, jakie powinny zostać przyjęte w celu wykonania Protokołu

Wejście w życie Protokołu nie spowoduje konieczności dokonania zmian w ustawodawstwie wewnętrznym.

PROTOKÓŁ
MIĘDZY
RZĄDEM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
A
RZĄDEM REPUBLIKI KOREI

**O ZMIANIE KONWENCJI MIĘDZY RZĄDEM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ A RZĄDEM REPUBLIKI
KOREI W SPRAWIE UNIKANIA PODWÓJNEGO
OPODATKOWANIA I ZAPOBIEGANIA UCHYLENIU SIĘ OD
OPODATKOWANIA W ZAKRESIE PODATKÓW OD
DOCHODU, PODPISANEJ W SEULU
DNIA 21 CZERWCA 1991 ROKU.**

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej i Rząd Republiki Korei, pragnąc zawrzeć Protokół o zmianie Konwencji między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Korei w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, podpisanej w Seulu dnia 21 czerwca 1991 roku (zwanej dalej „Konwencją”),

uzgodniły, co następuje:

ARTYKUŁ 1

Artykuł 2 (Podatki, których dotyczy Konwencja), ustęp 1 Konwencji otrzymuje następujące brzmienie:

„1. Do podatków, których dotyczą Konwencja, należą:

a) w przypadku Korei:

- (i) podatek dochodowy
- (ii) podatek dochodowy od osób prawnych
- (iii) podatek specjalny na rzecz rozwoju obszarów wiejskich, oraz
- (iv) lokalny podatek dochodowy

(zwane dalej „podatkami koreańskimi”);

b) w przypadku Polski:

- (i) podatek dochodowy od osób fizycznych, oraz
- (ii) podatek dochodowy od osób prawnych;

(zwane dalej „podatkami polskimi”).

ARTYKUŁ 2

Artykuł 3(Ogólne definicje), ustęp 1, litera j) Konwencji, otrzymuje następujące brzmienie:

„j) określenie właściwa władza” oznacza:

- (i) w przypadku Korei, Ministra do Spraw Planowania i Finansów lub jego upoważnionego przedstawiciela;
- (ii) w przypadku Polski, Ministra Finansów lub jego upoważnionego przedstawiciela.”.

ARTYKUŁ 3

W Artykule 8 Konwencji (Transport morski i lotniczy) uchyla się ustęp 3.

ARTYKUŁ 4

Artykuł 9 Konwencji (Przedsiębiorstwa powiązane) otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 9 Przedsiębiorstwa powiązane

1. Jeżeli:

- a) przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa bierze udział bezpośrednio bądź pośrednio w zarządzaniu, kontroli lub w majątku przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa, lub
- b) te same osoby bezpośrednio bądź pośrednio biorą udział w zarządzaniu, kontroli lub w majątku przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa i przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa

i w jednym i drugim wypadku między dwoma przedsiębiorstwami w zakresie ich stosunków handlowych lub finansowych zostaną umówione lub narzucone warunki różniące się od warunków, które by ustaliły między sobą niezależne przedsiębiorstwa, to zyski, które osiągnęłoby jedno z przedsiębiorstw bez tych warunków, ale których z powodu tych warunków nie osiągnęło, mogą być uznane za zyski tego przedsiębiorstwa i odpowiednio opodatkowane.

2. Jeżeli Umawiające się Państwo włącza do zysków przedsiębiorstwa tego Państwa – i odpowiednio opodatkowuje – zyski przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa, z tytułu których przedsiębiorstwo to zostało opodatkowane w tym drugim Państwie, a zyski w ten sposób połączone są zyskami, które osiągnęłoby przedsiębiorstwo pierwszego wymienionego Państwa, gdyby warunki ustalone między obydwojma przedsiębiorstwami były takie, jak między przedsiębiorstwami niezależnymi, wtedy to drugie Państwo dokona odpowiedniej korekty kwoty podatku wymierzonego od tych zysków. Przy ustalaniu takiej korekty będą odpowiednio uwzględnione inne postanowienia niniejszej Konwencji, a właściwe organy Umawiających się Państw będą w razie konieczności porozumiewać się ze sobą bezpośrednio.”

ARTYKUŁ 5

Artykuł 11_(Odsetki), ustęp 3, litera b) Konwencji otrzymuje następujące brzmienie:

„b) odsetki powstające w Umawiającym się Państwie w związku z pożyczkami lub kredytami udzielonymi, ubezpieczonymi lub gwarantowanymi:

- w przypadku Korei, przez Export-Import Bank of Korea, Korea Development Bank, Korea Finance Corporation („KoFC”), Korea Trade Insurance Corporation (“K-sure”), Korea Investment Corporation oraz każdą inną instytucję pełniącą podobne funkcje o charakterze rządowym, utworzoną i będącą własnością Rządu Korei, oraz

- w przypadku Polski, przez Korporację Ubezpieczeń Kredytów Eksportowych S.A. (KUKE S.A.) i Bank Gospodarstwa Krajowego (BGK) oraz każdą inną instytucję pełniącą podobne funkcje o charakterze rządowym, utworzoną i będącą własnością Rządu Polski,

i wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie będą podlegać opodatkowaniu tylko w tym drugim Państwie.”.

ARTYKUŁ 6

1. Artykuł 12, ustęp 2 Konwencji (Należności licencyjne) otrzymuje następujące brzmienie:

„2. Jednakże należności te mogą być także opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym powstają i zgodnie z prawem tego Państwa, lecz gdy odbiorca tych należności jest ich właścicielem, podatek ustalony w ten sposób nie może przekroczyć 5 procent kwoty brutto tych należności.”

2. Artykuł 12, ustęp 3 Konwencji (Należności licencyjne) otrzymuje następujące brzmienie:

„3. Określenie „należności licencyjne” użyte w tym artykule oznacza wszelkiego rodzaju należności uzyskiwane w związku z użytkowaniem lub prawem do użytkowania wszelkich praw autorskich, w tym prawa autorskiego, do dzieła literackiego, artystycznego lub naukowego (włącznie z filmami dla kin, filmami lub taśmami transmitowanymi w radio lub telewizji), patentu, znaku towarowego, wzoru lub modelu, planu, tajemnicy technologii lub procesu produkcyjnego, a także za użytkowanie lub prawo do użytkowania urządzenia przemysłowego, handlowego lub naukowego lub za informacje związane z doświadczeniem zawodowym w dziedzinie przemysłowej, handlowej lub naukowej.”.

ARTYKUŁ 7

W Artykule 13 (Zyski ze sprzedaży majątku):

1. ustęp 4 Konwencji otrzymuje następujące brzmienie:

„4. Zyski osiągnięte przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, z tytułu przeniesienia własności akcji, których więcej niż 50% wartości składa się bezpośrednio lub pośrednio z majątku nieruchomości, położonego w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.”.

2. dodaje się ustęp 5 w następującym brzmieniu:

„5. Zyski z przeniesienia tytułu własności jakiegokolwiek majątku innego niż ten, o którym mowa w ustępach 1, 2, 3 i 4, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym przenoszący własność ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.”.

ARTYKUŁ 8

Artykuł 15 (Praca najemna), ustęp 2 litera a) Konwencji otrzymuje następujące brzmienie:

„a) odbiorca wynagrodzenia przebywa w drugim Państwie przez okres lub okresy nieprzekraczające łącznie 183 dni w każdym dwunastomiesięcznym okresie rozpoczynającym się lub kończącym w danym roku podatkowym; i”.

ARTYKUŁ 9

Artykuł 19 (Pracownicy państwowi), ustęp 4 Konwencji otrzymuje następujące brzmienie:

„4. Postanowienia ustępu 1, 2 oraz 3 niniejszego artykułu obowiązują także w odniesieniu do pensji, płac i innych podobnych wynagrodzeń wypłacanych przez:

- w przypadku Korei, Bank of Korea, Korea Export – Import Bank, Korea Trade Investment Promotion Agency, Korea Trade Insurance Corporation, Korea Investment Corporation, the Korea Finance Corporation oraz każdy inny organ ustawowy pełniący podobne funkcje o charakterze rządowym; oraz
- przypadku Polski, Narodowy Bank Polski, Krajową Izbę Gospodarczą, Korporację Ubezpieczeń Kredytów Eksportowych S.A. (KUKKE S.A.), Bank Gospodarstwa Krajowego (BGK) oraz każdy inny organ ustawowy pełniący podobne funkcje o charakterze rządowym.

ARTYKUŁ 10

Po Artykule 22 (Inne dochody) dodaje się Artykuł 22A (Ograniczenie korzyści umownych) w następującym brzmieniu:

„Artykuł 22A Ograniczenie korzyści umownych

1. W odniesieniu do Artykułów 10, 11, 12, 13 oraz 22, osoba posiadająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie nie będzie uprawniona do korzyści wynikających z niniejszej Konwencji, w innych przypadkach przyznanych osobom mającym miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, jeżeli głównym celem lub jednym z głównych celów jakiejkolwiek osoby związanej z tworzeniem lub przeniesieniem akcji, wierzytelności lub praw w odniesieniu do wypłacanego dochodu, jest skorzystanie z tych artykułów poprzez to utworzenie lub przypisanie.
2. Nic w tym artykule nie może być interpretowane jako ograniczające w jakikolwiek sposób stosowania wszelkich przepisów ustawodawstwa Umawiającego się Państwa, których celem jest zapobieganie unikania lub uchylania się od opodatkowania.”.

ARTYKUŁ 11

Artykuł 23 Konwencji (Unikanie podwójnego opodatkowania) otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 23 Unikanie podwójnego opodatkowania

1. W Korei, podwójnego opodatkowania unikać się będzie w następujący sposób:

Z zastrzeżeniem przepisów koreańskiego prawa podatkowego w zakresie zaliczania na poczet podatku koreańskiego podatku płatnego w jakimkolwiek innym kraju niż Koreą (które nie powinny naruszać ogólnej zasady unikania podwójnego opodatkowania);
 - a) Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Korei osiąga dochód w Polsce, który zgodnie z ustawodawstwem polskim i z postanowieniami niniejszej Konwencji może być opodatkowany w Polsce, w odniesieniu do tego dochodu, kwota podatku zapłaconego w Polsce będzie zaliczona na poczet podatku koreańskiego podlegającego zapłacie przez tę osobę. Takie zaliczenie nie może przekroczyć jednakże tej części

podatku koreańskiego, obliczonego przed dokonaniem potrącenia, która przypada na ten dochód;

- b) Jeżeli dochód osiągany w Polsce stanowi dywidendę wypłacaną przez spółkę, która ma siedzibę w Polsce, spółce mającej siedzibę w Korei, która ma nie mniej niż 10 procent akcji dających prawo głosu lub kapitału akcyjnego spółki wypłacającej dywidendy, wówczas zaliczeniu podlega również polski podatek zapłacony przez spółkę z tytułu zysków, z których takie dywidendy są wypłacane.

2. W Polsce, podwójnego opodatkowania unika się w następujący sposób:

- a) Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce osiąga dochód który, zgodnie z postanowieniami niniejszej konwencji, może być opodatkowany w Korei, to Polska zezwoli na odliczenie od podatku dochodowego tej osoby kwoty równej podatkowi zapłaconemu w Korei.
- b) Bez względu na postanowienia litery a) oraz z zastrzeżeniem przepisów polskiego prawa podatkowego, jeżeli dochód osiągany w Korei stanowi dywidendę wypłacaną przez spółkę, która ma siedzibę w Korei spółce mającej siedzibę w Polsce, która ma nie mniej niż 75 procent udziału w kapitale akcyjnym spółki wypłacającej dywidendy, wówczas Polska zezwoli na potrącenie od podatku polskiego, podatku zapłaconego w Korei przez spółkę, w odniesieniu do zysków, z tytułu których takie dywidendy są wypłacane.
- c) Takie potrącenie, o którym mowa w literze a) oraz b) nie może jednak łącznie przekroczyć tej części podatku, obliczonego przed dokonaniem potrącenia, która przypada, w zależności od sytuacji, na dochód, który może być opodatkowany w Korei.
- d) Jeżeli zgodnie z jakimikolwiek postanowieniami niniejszej Konwencji, dochód osiągany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce, jest zwolniony z opodatkowania w Polsce, Polska może przy obliczaniu kwoty podatku od pozostałego dochodu takiej osoby, wziąć pod uwagę zwolniony dochód.

ARTYKUŁ 12

Artykuł 26 Konwencji (Wymiana informacji) otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 26
Wymiana informacji

1. Właściwe organy Umawiających się Państw będą wymieniały takie informacje, które mogą mieć istotne znaczenie dla stosowania postanowień niniejszej Konwencji albo dla wykonywania lub wdrażania wewnętrznego ustawodawstwa dotyczącego podatków bez względu na ich rodzaj i nazwę, nakładanych przez Umawiające się Państwa lub ich jednostki terytorialne albo organy władzy lokalnej w zakresie, w jakim opodatkowanie to nie jest sprzeczne z niniejszą Konwencją. Wymiana informacji nie jest ograniczona postanowieniami artykułów 1 i 2.

2. Wszelkie informacje uzyskane przez Umawiające się Państwo zgodnie z ustępem 1 będą stanowiły tajemnicę na takiej samej zasadzie, jak informacje uzyskane zgodnie z ustawodawstwem wewnętrznym tego Państwa i będą mogły być ujawnione jedynie osobom lub organom (w tym sądom i organom administracyjnym) zajmującym się wymiarem lub poborem, egzekucją lub ściganiem albo rozpatrywaniem odwołań w zakresie podatków, których dotyczy ustęp 1, lub sprawowaniem nad nimi nadzoru. Takie osoby lub organy będą wykorzystywać informacje wyłącznie w takich celach. Mogą one ujawniać te informacje w jawnym postępowaniu sądowym lub w orzeczeniach sądowych.

3. Postanowienia ustępów 1 i 2 nie mogą być w żadnym przypadku interpretowane jako zobowiązujące Umawiające się Państwo do:

- a) stosowania środków administracyjnych, które są sprzeczne z ustawodawstwem lub praktyką administracyjną tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;
- b) udzielania informacji, których uzyskanie nie byłoby możliwe na podstawie własnego ustawodawstwa albo w ramach normalnej praktyki administracyjnej tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;
- c) udzielania informacji, które ujawniłyby tajemnicę handlową, gospodarczą, przemysłową, kupiecką lub zawodową albo działalność handlową lub informacji, których udzielanie byłoby sprzeczne z porządkiem publicznym (ordre public).

4. Jeżeli Umawiające się Państwo występuje o informację zgodnie z niniejszym artykułem, drugie Umawiające się Państwo użyje swoich środków służących zbieraniu informacji, aby ją uzyskać, nawet jeżeli to drugie Państwo nie potrzebuje tej informacji dla własnych celów podatkowych. Wymóg, o którym mowa w zdaniu poprzednim podlega ograniczeniom, o których mowa w ustępie 3, lecz w żadnym przypadku takie ograniczenia nie mogą być rozumiane jako zezwalające Umawiającemu się Państwu na odmowę udzielenia informacji jedynie dlatego, że nie ma ono wewnętrznego interesu w odniesieniu do takiej informacji.

5. Postanowienia ustępu 3 w żadnym przypadku nie będą interpretowane jako zezwalające Umawiającemu się Państwu na odmowę udzielenia informacji wyłącznie z takiego powodu, że informacja jest w posiadaniu banku, innej instytucji

finansowej, przedstawiciela, agenta lub powiernika albo dotyczy relacji właścicielskich w danym podmiocie.”.

ARTYKUŁ 13

1. Umawiające się Państwa notyfikują sobie drogą dyplomatyczną zakończenie wewnętrznych procedur prawnych, niezbędnych do wejścia w życie niniejszego Protokołu.

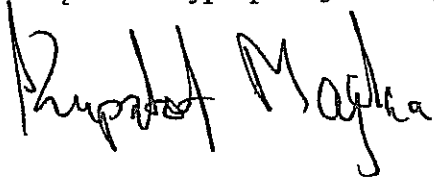
2. Niniejszy Protokół wejdzie w życie trzydziestego dnia, licząc od daty otrzymania noty późniejszej i jego postanowienia będą miały zastosowanie:

- a) w odniesieniu do podatków potrącanych u źródła, do kwot zapłaconych lub zaliczonych, w dniu lub po dniu 1 stycznia roku następującego po roku, w którym niniejszy Protokół wejdzie w życie;
- b) w odniesieniu do pozostałych podatków, do lat podatkowych zaczynających się w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku następującym po roku, w którym niniejszy Protokół wejdzie w życie; oraz
- c) w odniesieniu do Artykułu 12 niniejszego Protokołu, do wniosków złożonych w dniu lub po dniu wejścia w życie niniejszego Protokołu, w odniesieniu do informacji, które dotyczą okresów podatkowych rozpoczynających się w dniu 1 stycznia lub po tym dniu następującym po dniu podpisania niniejszego Protokołu.

Na dowód czego, niżej podpisani, należycie upoważnieni przez swoje Rządy, podpisali niniejszy Protokół.

Sporządzono w Seulu, dnia 22 października 2013 roku, w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim, koreańskim i angielskim, przy czym wszystkie teksty są jednakowo autentyczne. W przypadku jakichkolwiek rozbieżności przy interpretacji rozstrzygający jest tekst angielski.

Z upoważnienia
Rządu Rzeczypospolitej Polskiej

Z upoważnienia
Rządu Republiki Korei

PROTOCOL
BETWEEN
THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF POLAND
AND
THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF KOREA

**AMENDING THE CONVENTION BETWEEN THE
GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF POLAND AND
THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF KOREA
FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND THE
PREVENTION OF FISCAL EVASION WITH RESPECT TO
TAXES ON INCOME, SIGNED AT SEOUL
ON THE 21ST DAY OF JUNE 1991**

The Government of the Republic of Poland and the Government of the Republic of Korea,

desiring to conclude a Protocol amending the Convention between the Government of the Republic of Poland and the Government of the Republic of Korea for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with Respect to Taxes on Income, signed at Seoul on the 21st day of June 1991 (hereinafter referred to as "the Convention"),

Have agreed as follows:

ARTICLE 1

Paragraph 1 of Article 2 (Taxes Covered) of the Convention shall be deleted and replaced by the following paragraph:

“1. The taxes to which this Convention shall apply are:

a) In the case of Korea:

- (i) the income tax
- (ii) the corporation tax
- (iii) the special tax for rural development, and
- (iv) the local income tax

(hereinafter referred to as “Korean tax”);

b) In the case of Poland:

- (i) the personal income tax, and
- (ii) the corporate income tax

(hereinafter referred to as “Polish tax”).”

ARTICLE 2

Sub-paragraph j) of paragraph 1 of Article 3 (General Definitions) of the Convention shall be deleted and replaced by the following sub-paragraph:

“j) the term “competent authority” means:

- (i) in the case of Korea, the Minister of Strategy and Finance or his authorized representative;
- (ii) in the case of Poland, the Minister of Finance or his authorized representative.”

ARTICLE 3

Paragraph 3 of Article 8 (Shipping and Air Transport) of the Convention shall be deleted.

ARTICLE 4

Article 9 (Associated Enterprises) of the Convention shall be deleted and replaced by the following Article:

"Article 9 Associated Enterprises

1. Where:

- a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or
- b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State - and taxes accordingly - profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this convention and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other."

ARTICLE 5

Sub-paragraph b) of paragraph 3 of Article 11 (Interest) of the Convention shall be deleted and replaced by the following sub-paragraph:

"b) Interest arising in a Contracting State in respect of loans or credits made, insured or guaranteed,

- in the case of Korea, by the Export-Import Bank of Korea, Korea Development Bank, Korea Finance Corporation("KoFC"), Korea Trade Insurance Corporation("K-sure"), Korea Investment Corporation and any other financial institution, performing similar functions of governmental nature, established and owned by the Government of Korea, and

- in the case of Poland, by the Korporacja Ubezpieczeń Kredytów Eksportowych S.A (KUKKE S.A.), Bank Gospodarstwa Krajowego (BGK) and any other financial institution, performing similar functions of governmental nature, established and owned by the Government of Poland,

and paid to a resident of the other Contracting State shall be taxable only in that other State.”

ARTICLE 6

1. Paragraph 2 of Article 12 (Royalties) of the Convention shall be deleted and replaced by the following paragraph:

“2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the royalties the tax so charged shall not exceed 5 per cent of the gross amount of the royalties.”

2. Paragraph 3 of Article 12 (Royalties) of the Convention shall be deleted and replaced by the following paragraph:

“3. The term “royalties” as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright including copyright of literary, artistic or scientific work (including cinematograph films, and films or tapes for radio or television broadcasting), patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for the use of, or the right to use any industrial, commercial, or scientific equipment or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.”

ARTICLE 7

1. Paragraph 4 of Article 13 (Capital Gains) of the Convention shall be deleted and replaced by the following paragraph:

“4. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of shares, deriving more than 50 per cent of their value directly or indirectly from immovable property situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.”

2. Immediately after paragraph 4 of Article 13 (Capital Gains) of the Convention the following paragraph 5 shall be added:

“5. Gains from alienation of any property, other than that referred to in paragraphs 1, 2, 3 and 4 shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.”

ARTICLE 8

Sub-paragraph a) of paragraph 2 of Article 15 (Dependent Personal Services) of the Convention shall be deleted and replaced by the following sub-paragraph:

“a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve-month period commencing or ending in the fiscal year concerned; and”

ARTICLE 9

Paragraph 4 of Article 19 (Government Service) of the Convention shall be deleted and replaced by the following paragraph:

“4. The provision of paragraphs 1, 2 and 3 of this Article shall likewise apply in respect of salaries, wages and other similar remuneration paid by:

- in the case of Korea, the Bank of Korea, the Korea Export-Import Bank, the Korea Trade Investment Promotion Agency, the Korea Trade Insurance Corporation, the Korea Investment Corporation, the Korea Finance Corporation and any other statutory body performing similar functions of governmental nature; and

- in the case of Poland, Narodowy Bank Polski, Krajowa Izba Gospodarcza, Korporacja Ubezpieczeń Kredytów Eksportowych S.A. (KUKKE S.A.), Bank Gospodarstwa Krajowego (BGK) and any other statutory body performing similar functions of governmental nature.”

ARTICLE 10

Immediately after Article 22 (Other Income) of the Convention the following Article 22A (Limitation on Benefits) shall be added:

“Article 22A Limitation on Benefits”

1. In respect of Articles 10, 11, 12, 13, and 22, a resident of a Contracting State shall not be entitled to benefits otherwise accorded to residents of a Contracting State by this Convention, if the main purpose or one of the main purposes of any person concerned with the creation or assignment of a share, a debt-claim, or a right in respect of which the income is paid is to take advantage of these Articles by means of that creation or assignment.

2. Nothing in this Article shall be construed as restricting, in any manner, the application of any provisions of the law of a Contracting State which are designed to prevent the avoidance or evasion of taxes.”

ARTICLE 11

Article 23 (Relief from Double Taxation) of the Convention shall be deleted and replaced by the following Article:

"Article 23 Relief from Double Taxation

1. In Korea, double taxation shall be avoided as follows:

Subject to the provisions of Korean tax law regarding the allowance as credit against Korean tax of tax payable in any country other than Korea (which shall not affect the general principle thereof);

a) Where a resident of Korea derives income from Poland which may be taxed in Poland under the laws of Poland in accordance with the provisions of this Convention, in respect of that income, the amount of Polish tax payable shall be allowed as a credit against the Korean tax payable imposed on that resident. The amount of credit shall not, however, exceed that part of Korean tax as computed before the credit is given, which is appropriate to that income;

b) Where the income derived from Poland is a dividend paid by a company which is a resident of Poland to a company which is a resident of Korea which owns at least 10 per cent of the voting shares issued by or the capital stock of the company paying the dividends, the credit shall take into account the Polish tax payable by the company in respect of the profits out of which such dividends are paid.

2. In Poland, double taxation shall be avoided as follows:

a) Where a resident of Poland derives income which, in accordance with the provisions of this Convention, may be taxed in Korea, Poland shall allow as a deduction from the Polish tax on the income of that resident, an amount equal to the tax paid in Korea.

b) Notwithstanding the provision of sub-paragraph a) and subject to the provisions of the Polish tax law, where income derived from Korea is a dividend paid by a company which is a resident of Korea to a company which is a resident of Poland which owns at least 75 per cent of the capital stock of the company paying the dividends, Poland shall also allow as a deduction from the Polish tax, the Korean tax payable by the company in respect of the profits out of which such dividends are paid.

c) Such deduction as referred to in sub-paragraphs a) and b) shall not, however, exceed in aggregate that portion of the tax as computed before the deduction is given, which is attributable, as the case may be, to the income which may be taxed in Korea.

d) Where in accordance with any provision of the Convention income derived by a resident of Poland is exempt from tax in Poland, Poland may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income of such resident, take into account the exempted income."

ARTICLE 12

Article 26 (Exchange of Information) of the Convention shall be deleted and replaced by the following Article:

"Article 26 Exchange of Information

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is foreseeably relevant for carrying out the provisions of this Convention or to the administration or enforcement of the domestic laws concerning taxes of every kind and description imposed on behalf of the Contracting States, or of their political subdivisions or local authorities, insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. The exchange of information is not restricted by Articles 1 and 2.
2. Any information received under paragraph 1 by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, the determination of appeals in relation to the taxes referred to in paragraph 1, or the oversight of the above. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.
3. In no case shall the provisions of paragraphs 1 and 2 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:
 - a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
 - b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
 - c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information the disclosure of which would be contrary to public policy (*ordre public*).
4. If information is requested by a Contracting State in accordance with this Article, the other Contracting State shall use its information gathering measures to obtain the requested information, even though that other State may not need such information for its own tax purposes. The obligation contained in the preceding sentence is subject to the limitations of paragraph 3 but in no case shall such limitations be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because it has no domestic interest in such information.
5. In no case shall the provisions of paragraph 3 be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because the information is held by a bank, other financial institution, nominee or person acting in an agency or a fiduciary capacity or because it relates to ownership interests in a person."

ARTICLE 13

1. Each of the Contracting States shall notify to the other through diplomatic channels the completion of the procedures required by its law for the entry into force of this Protocol.

2. The Protocol shall enter into force on the thirtieth day after the date in which the latter of these notifications was received and its provisions shall have effect:

a) in respect of taxes withheld at source, on amounts paid or credited on or after the first day of January of the year following the entry into force of this Protocol;

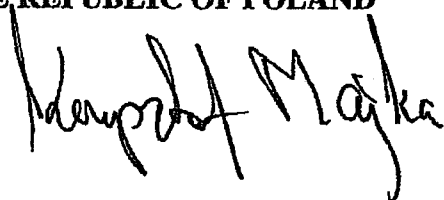
b) in respect of other taxes, for taxation years beginning on or after the first day of January of the year following the entry into force of this Protocol; and

c) in respect of Article 12 of this Protocol, to request made on or after the date of entry into force of this Protocol regarding information that relates to taxable periods beginning on or after the first day of January next following the date of signature of this Protocol.

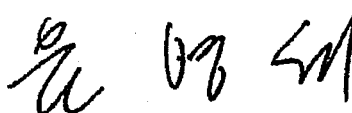
In witness whereof, the undersigned, duly authorized thereto by their respective Governments, have signed this Protocol.

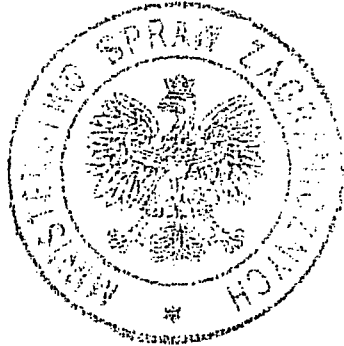
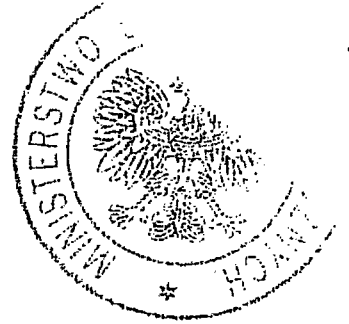
Done in duplicate at Seoul, this 22nd day of October 2013 in the Polish, Korean and English languages, each text being equally authentic. In case there is any divergence of interpretation the English text shall prevail.

**FOR THE GOVERNMENT OF
THE REPUBLIC OF POLAND**

**FOR THE GOVERNMENT OF
THE REPUBLIC OF KOREA**

Stwierdzam zgodność
fotokopii z oryginałem/~~edpisem~~

Warszawa, dnia 28.10.2013r.

ZASTĘPCA DYREKTORA
DEPARTAMENTU
PRAWO WYKONAWCZEGO
A. Kuczyński
Kierownik Wydziału

Warszawa, 2 grudnia 2013 r.

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE - 920 - 849 - 11- 13/akr/1/1
DPUE.920.1612.2013/3

opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o ratyfikacji Protokołu między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Korei o zmianie Konwencji między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Korei w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, podpisanej w Seulu dnia 21 czerwca 1991 r., podpisanego w Seulu dnia 22 października 2013 r. wyrażona na podstawie art. 13 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 65, poz. 437 z późn. zm.) przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Projekt ustawy o ratyfikacji Protokołu nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Z up. Ministra Spraw Zagranicznych

SEKRETARZ STANU

Piotr Serafin